

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ฉบับที่ ๑๐๔

การปฏิเสธรับขณผู้โดยสาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑/๑๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะปฏิเสธรับขณผู้โดยสารและคนพิการตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไม่ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยหรือการรักษา ความปลอดภัย หรือเป็นกรณีที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน คณะกรรมการ การบินพลเรือน จึงออกข้อบังคับเพื่อกำหนดกรณีที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือน ตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการ เดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ จะสามารถปฏิเสธรับขณผู้โดยสาร และคนพิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๑๐๔ การปฏิเสธรับขณผู้โดยสาร”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ขนส่ง” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการบินพลเรือนตามมาตรา ๔๑/๑๒๕ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์และผู้ดำเนินการเดินอากาศต่างประเทศที่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๔๑/๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

“ผู้โดยสาร” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ขนส่งยอมรับให้เดินทางหรือจะเดินทางไปกับอากาศยาน ที่มีใช้เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน และให้หมายความรวมถึงผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและคนพิการด้วย

“ผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ” หมายความว่า บุคคลใด ๆ ซึ่งมีข้อจำกัดในการเคลื่อนไหว เนื่องจากความบกพร่องทางร่างกายไม่ว่าจะทางประสาทหรือการเคลื่อนไหวและไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราว หรือถาวร ความบกพร่องทางสติปัญญา อายุ ความเจ็บป่วย หรือสาเหตุอื่นใดที่ทำให้ความสามารถลดลง เมื่อใช้บริการขนส่ง รวมถึงบุคคลใด ๆ ซึ่งสถานภาพของบุคคลนั้นต้องการการดูแลเป็นพิเศษและต้องมีการปรับการให้บริการที่เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลเพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีให้ สำหรับผู้โดยสารทุกคน

ข้อ ๔ ผู้ขนส่งจะปฏิเสธการรับขนส่งผู้โดยสารได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้โดยสารซึ่งเป็นผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ไม่ได้แจ้งขอรับบริการช่วยเหลือพิเศษล่วงหน้า ภายในกำหนดเวลาที่ผู้ขนส่งแต่ละรายกำหนด และผู้ขนส่งนั้นได้ใช้ความพยายามอย่างถึงที่สุด ในการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทาง สำหรับผู้โดยสารนั้นแล้ว แต่ไม่สามารถจัดเตรียมบริการเช่นนั้นได้

(๒) ผู้โดยสารนั้นไม่สามารถแสดงเอกสารการเดินทางซึ่งเป็นเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ที่สามารถใช้ระบุตัวตน หรือเอกสารที่ใช้ในการผ่านแดนหรือการเข้าเมืองต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้

(๓) ผู้โดยสารที่หน่วยงานตรวจคนเข้าเมืองของประเทศปลายทางหรือประเทศที่เป็นจุดแวะพัก แจ้งว่าจะไม่อนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศหรือแวะพัก

(๔) ผู้โดยสารที่เป็นทารกแรกเกิดอายุต่ำกว่าสิบสี่วัน

(๕) ผู้โดยสารอายุต่ำกว่าห้าปีเดินทางโดยลำพัง

(๖) ผู้โดยสารที่มีอายุครรภ์เกินที่กำหนดในเงื่อนไขในการขนส่งของผู้ขนส่งแต่ละราย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ

ประธานกรรมการการบินพลเรือน